

ikke ud over 6 Maaneder, kan gøre *Undtagelse* fra de nævnte Forskrifter. Dette svarer til, hvad der er bestemt i Bekendtgørelsen af 1933 og Sønæringslovens § 26.

Loven træder i Kraft *1. Juli 1939*, dog saaledes at dens Bestemmelser først finder Anvendelse paa det enkelte Skib fra det Tidspunkt, da det første Gang efter nævnte Dato afgaar fra dansk Havn eller Red, men senest den 1. Januar 1940.

Merudgiften for Rederierne som Følge af Lovforslagets Gennemførelse blev anslaaet til 341 000 Kr. aarlig.

Venstre og *Det konservative Folkeparti* gik i begge Ting imod Lovforslaget ud fra den Opfattelse, at de foreslaaede Ændringer vilde *forringe dansk Skibsfarts Konkurrenceevne* og i Særdeleshed den Del af Erhvervet, som er haardest stillet, og at Forslagets Gennemførelse derfor ikke vilde tjene sit Formaal: at øge Beskæftigelsen blandt Søfolkene, men tværtimod vilde indebære betydelig Risiko for vidtgaende Oplægninger af Skibe med øget Arbejdsløshed til Følge.

I Folketingsudvalgets Betænkning udtalte Mindretallet, at det gerne vilde medvirke til Forbedring af Arbejdsvilkaarene for Søfartens Folk, men kun under Forudsætning af, at »dette kan ske paa bred international Basis, saaledes at dansk Skibsfart paa saa vidt mulig lige konkurrencemæssige Vilkaar kan fortsætte og udbygge den Virksomhed, som nationaløkonomisk, samfundsmæssigt og beskæftigelsesmæssigt er, og altid har været, af saa stor Betydning for Landet.«

Kommunisterne ansaa derimod ikke Lovforslaget for omfattende eller vidtgaende nok. Det burde efter deres Mening have indeholdt Bestemmelser ogsaa om *Arbejdstiden*, og man fandt ikke Motiveringen for, at saadanne Bestemmelser ikke var optaget, fyldestgørende, da Regeringen før Genève-Konventionen, nemlig i 1935, havde været i Stand til at fremsætte et Lovforslag om Arbejdstid i Skibe. Hvad *Bemandingsordningen* angaar, betegnede Lovforslaget vel et Fremskridt, men dette var ikke stort nok.

Ved 2. Behandling stillede Kommunisterne en Række *Ændringsforslag* vedrørende følgende Punkter:

1. *Bemandingsskalaen* foresloges affattet paa Basis af Genève-Konventionen og overensstemmende med et fra kommunistisk Side indbragt Forslag til Beslutning (C. Nr. 11). Man regnede herved med en samlet Mandkabsforøgelse paa 270 mod 37 efter Regeringens Forslag.

2. De 3 sidste Stykker af § 4 (se foran) ønskedes udeladt.